

nào mà có an lạc?”

Đại Đức Assaji trả lời, “Thưa nhân giả! Thầy của tôi là bậc Đại Sa Môn, xuất thân từ dòng họ Thích, Ngài đã xuất gia và thành tựu Phật quả, đó là Thầy của tôi, tôi y vào Ngài mà xuất gia, do thực hành pháp của Ngài dạy mà có an lạc.”

Tôn Giả Sāriputta hỏi, “Thầy của Đại Đức sắc diện có đoan chính không? Có lẽ vị ấy đạo lực vượt hẳn Đại Đức?”

Đại Đức Assaji trả lời, “Ví như hạt cải so với núi Tu Di, như nước dẫu chân trâu so với biển cả, như loài muỗi mòng sánh với loài Kim Suý. Tôi mà so với Đức Giác Ngộ cũng giống như vậy.”

Đại đức Assaji nói tiếp, “Thầy của tôi minh triệt pháp ba đời, chứng đắc trí vô ngại, thành tựu hết thấy thiện pháp.”

Tôn giả Sāriputta hỏi, “Thầy của Đại đức dạy pháp như thế nào?”

Đại Đức Assaji trả lời, “Đối với Chánh pháp, tôi còn ấu trĩ, mới học tập, còn cạn cợt, đâu đủ khả năng để trình bày rộng rãi được, nay tôi chỉ nói tóm tắt thôi.”

Thầy tôi dạy pháp nhân duyên, và chỉ giảng dạy con đường đưa đến giải thoát. Thầy tôi nói pháp trong bài kệ này:

“Chư pháp tùng duyên sanh
Chư pháp tùng duyên diệt
Như thị dự diệt sinh
Sa môn thuyết như thị”.